

عنوان مقاله:

مدیریت منابع آب در بخش کشاورزی (مطالعه موردی: شهرستان نهاوند)

محل انتشار:

دومین کنفرانس سراسری آبخیزداری و مدیریت منابع آب و خاک (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

امید نوری - دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس تهران

محمد چیدری - دانشیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

کوروش محمدی - استادیار و گروه آبیاری و زهکشی دانشگاه تربیت مدرس

مسئب بقایی - دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس تهران

خلاصه مقاله:

افزایش جمعیت از یک سو و محدودیت منابع آب هاب شیرین از سوی دیگر باعث پدید آمدن رقابت ها و چالش های شدید مابین کشورهای جهان سوم بر سر منابع آبی مشترک شده است. آب عامل و محرک اصلی کشاورزی در جهان به شمار می رود، از این رو طرح های آبیاری نقش کلیدی در افزایش تولید محصولات کشاورزی در 50 سال گذشته در سطح جهان داشته است. مدیریت منابع آب پایدار در بخش کشاورزی می تواند به طور همزمان به دو هدف پایداری کشت آبی برای امنیت غذایی و حفاظت از محیط طبیعی دست یابد. از کل آب موجود در جهان تنها 2/5 درصد مربوط به آب های شیرین و از آن نیز تنها 0/014 قابل بهره برداری می باشد که بیشتر این مقدار آب نیز در بخش کشاورزی مصرف می شود. شهرستان نهاوند یکی از شهرستان های استان همدان می باشد و در غرب ایران قرار دارد و نمونه بارز است که کشاورزان آن برای آبیاری محصولات خود با کمبود آب کشاورزی مواجهند. یکی از مهمترین و مؤثرتری راهکارهای مقابله با بحران آب، افزایش کارایی آبیاری به همراه استفاده حداکثر از مقدار آب مصرفی در بخش کشاورزی است، به طوری که بهبود مدیریت منابع آب در بخش کشاورزی گامی مهم و مؤثر در مصرف بهینه آب و افزایش راندمان آبیاری و تولیدات محصولات کشاورزی محسوب می شود و تنها راه پاسخ به تقاضای روزافزون غذا بهره برداری بهینه از منابع آب برای کشاورزی و تولید بیشتر در ازای مصرف کمتر است. لذا در این تحقیق به بررسی راه کارهای مدیریتی در افزایش بهره وری آب در بخش کشاورزی پرداخته می شود

کلمات کلیدی:

آب/ بخش کشاورزی/ مدیریت منابع آب/ شهرستان نهاوند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/107834>

